

Head kolleegid!

Minu kokkupuude anesthesioloogia ja intensiivraviga ulatub aastasse 2004, kui arstiteaduskonnas õppimise kõrvalt läksin Tartu lasteintensiivravi osakonda abiõena tööle. 2006. aastast sai minust anesthesioloogia resident, samal ajal alustasin ka kiirabiarstina tööd Tallinna Kiirabis. 2013. aastast olen töötanud anesthesioloogia SA Põhja-Eesti Regionaalhaiglas nii operatsioonitoas kui 3. intensiivravi osakonnas. 2020. aastast olen pühendunud peamiselt intensiivravile alustades tööd 3. intensiivravi osakonna juhatajana. Eelmise aasta lõpust asusin meie haigla intensiivravikeskuse juhataja ametikohale. 2009. aastast alates olen läbi viinud loenguid nii Tallinna Kiirabis, Tallinna Tervishoiu Kõrgkoolis kui Põhja-Eesti Regionaalhaiglas. Samuti olen elustamiskursuse instruktor ja loodetavasti tulevikus ka mõne rahvusvahelise kursuse instruktor.

Eesti Anesthesioloogide Seltsi olen kuulunud 2008. aastast. Ja nüüd on aeg nii kaugel, et võiksin rohkem panustada seltsi tegemistesse ja soovin kandideerida seltsi juhatusse. Valituks osutumisel olen nõus kandideerima ka presidendiks.

Eesti Anesthesioloogide Seltsil on oluline roll eriala arendamisel. 2022. aasta suvel Saka mõisas toimunud arenguseminar oli hea näide koostööst erinevate haiglate, nooremate ja vanemate kolleegide vahel. Arenguseminarile olid kaasatud palju kolleege, kes ei kuulu seltsi juhatusse. See näitab hästi seda, kui oluline on inimeste suurem kaasamine erinevatesse projektidesse. Arenguseminaril leidis kinnitust, et arusaamad anesthesioloogia eriala arengust, residentuuri õppest on meil sarnased. Kahjuks jäi peale seminari toimumist uue arengukava tegemine soiku. See oleks kindlasti üks projekt, millega peaks edasi minema ja kokku kutsuma selle jaoks eraldi töörühma.

Töörühmasid erinevate ülesannete täitmise jaoks võiks seltsil olla mitu. Juhatuse ei pea jõudma ise kõiki asju teha, vaid meie seas on palju tublisid kolleege, kes soovivad panustada ka nii, et nad ei kuulu seltsi juhatusse. Siiani on seda päris hästi rakendatud näiteks Balti Kongressi korraldamisel, kuhu on kaasatud ka teisi seltsi liikmeid.

Töörühm võiks olla ka ravijuhendite/tööjuhendite koostamiseks. Eesti on nii väike, et meil ei pea olema igal meditsiiniastutusel oma juhend konkreetse situatsiooni kohta, vaid need juhendid võiks olla üleriigiliselt kasutatavad, millele saab enda haigla nüansse lisada (nt vajalikud telefoni numbrid jne). Kui Sul on enda osakonnas/haiglas tehtud valmis üks hea juhend, mis iganes teemal, siis võiksid ise teha pöördumise seltsile, et me saaks selle juhendi teha nõ üle eestiliseks kasutamiseks ja siis seda ka teistega jagada. Hea näide meie kolleegide koostöö võimekusest ja ühisest juhendist on pandeemia ajal väga kiiresti valminud Covid-19 haigete ravijuhend. Peaksime seda joont hoidma ja usun, et üheskoos suudame veel suuri tegusid teha.

Väga hästi on käima läinud talveseminaril põnevate haigusjuhtude arutelu. Seda võiks olla rohkem kui kord aasta jooksul, kus on võimalus teiste kolleegidega põnevaid juhtumeid arutada.

Pädevuse hindamine toimub sellisel kujul nagu praegu aastast 2003. Vahepeal on möödunud peaaegu 11 aastat, ilmselt oleks aeg üle vaadata ka pädevuse hindamise kord.

Seltsi iga aastased koolituspäevad on väga populaarsed ja need peaksid kindlasti jätkuma. Koostöö teiste erialaseltsidega annab kindlasti põnevaid teemasid edaspidi käsitlemiseks.

Koostöö Tervisekassaga anesteesia ja intensiivravi hindade korrigeerimise osas peab jätkuma, samuti võimalusel ka uute teenuste lisamine hinnakirja.

Eesti Anesthesioloogide Seltsil ei ole mitte ainult oluline roll eriala arendamisel vaid ka kolleegide omavahelisel sotsiaalsel lävimisel. Talvine Pühajärve on alati väga populaarne üritus olnud, sellele võiks lisanduda ka üks suvine ühisüritus.

Parimate soovidega

Kairi Marie Riigor